

Кsięga Sędziów

Глава 13

1. І Єфта Галаадіт сильний в кріпості. І він був сином жінки розпусниці, і вона породила Галаадові Єфту. 2. І породила жінка Галаада йому синів. І змужніли сини жінки і викинули Єфту і сказали йому: Не унаслідиш в домі нашого батька, бо ти є син жінки розпусниці. 3. І відійшов Єфта з перед лиця своїх братів і поселився в землі Тов, і збиралися до Єфти мужі прості і ходили з ним. 4. І сталося по днях і воювали сини Аммона з Ізраїлем. 5. І сталося, коли воювали сини Аммона з Ізраїлем, і пішли галадські старшини взяти Єфту в землі Тов 6. і сказали до Єфти: Ходи і будеш нам вождем, і воюватимемо з синами Аммона. 7. І сказав Єфта галадським старшинам: Чи не ви зненавиділи мене і вигнали мене з дому мого батька і відіслали мене від себе? І що це, що ви прийшли до мене, коли болієте? 8. І сказали галадські старшини до Єфти: Не так. Тепер ми прийшли до тебе, і підеш з нами, і воюватимемо з синами Аммона. І будеш нам головою, всім, що живуть в Галааді. 9. І сказав Єфта до галадських старшин: Якщо повертаєте мене з вами воювати проти синів Аммона і передасть їх Господь переді мною, я буду вам головою. 10. І сказали галадські старшини до Єфти: Господь буде Той, що чує між нами, якщо не вчинемо так, за твоїм словом. 11. І пішов Єфта з старшинами Галаада, і поставили його над собою головою за вождя. І сказав Єфта всі слова свої перед Господом в Массифі. 12. І післав Єфта послів до царя синів Аммона, кажучи: Що мені і тобі, що ти прийшов до мене воювати зі мною в моїй землі? 13. І сказав цар синів Аммона до послів Єфти: Томущо Ізраїль взяв мою землю коли ішов він з Єгипту від Арнона аж до Явokka і аж до Йордану. І тепер поверни їх з миром. 14. І повернулися послі до Єфти. І післав Єфта послів до царя синів Аммона, 15. кажучи: Так говорить Єфта: Не забрав Ізраїль моавської землі і землі синів Аммона 16. коли ішов він з Єгипту, але пішов Ізраїль по пустині аж до Червоного моря і прийшов аж до Кадиса. 17. І післав Ізраїль послів до царя Едома, кажучи: Пройдемо крізь твою землю. І не послухав цар Едома. І післав до царя моавського і не забажав. І сів Ізраїль в Кадисі. 18. І перейшов по пустині і обійшов землю Едома і землю Моава і пройшов на схід сонця до землі Моава і отаборилися на другій стороні Арнона і не ввійшов до границь Моава, бо Арнон був границею Моава. 19. І післав Ізраїль послів до Сіона царя Есевона Аморрея, і сказав йому Ізраїль: Пройду крізь землю твою аж до місця мого. 20. І не забажав Сіон, щоб Ізраїль пройшов крізь його околиці. І зібрав Сіон весь свій нарід і отаборився в Яссі і воював з Ізраїлем. 21. І передав Господь Бог Ізраїля Сіона і весь його нарід в руку Ізраїля, і він побив їх. І унаслідив Ізраїль всю землю аморрея, що жив в землі. 22. І унаслідив всю околицю аморрея від Арнона і аж до Явока і від пустині і аж до Йордану. 23. І тепер Господь Бог ізраїльський вигнав аморрея з перед лиця свого народу Ізраїля, і ти унаслідиш її собі? 24. Чи не те, що дав в насліддя тобі твій бог Хамос, це унаслідиш? І все, що дав в насліддя Господь Бог наш від лиця нашого, це

унаслідимо ми. **25.** І тепер чи кращий є ти від Валака сина Сепфора моавського царя? Чи не війною воював з Ізраїлем, чи не бючись бився з ними? **26.** Проти дому Ізраїля в Есевоні і в дочірних його і в Язирі і в дочірних його і в усіх містах, що при Йордані, тридцять літ, чому не спасли їх в тому часі? **27.** І я не згрішив проти тебе, і ти чиниш зі мною зло, що воюєш проти мене. Хай судить Господь, що сьогодні судить між синами ізраїльськими і між синами Аммона. **28.** І не послухався цар синів Аммона і не послухався слів Єфти, які післав до нього. **29.** І був на Єфті дух Господній, і він пройшов землю галаадську і Манассії і перейшов сторож галадську і від сторожі галаадської на другий бік до синів Аммона. **30.** І помолився Єфта молитвою до Господа і сказав: Якщо передаючи передаси мені синів Аммона в мою руку, **31.** і буде хто лиш вийде з дверей мого дому мені на зустріч, коли я повернуся в мирі від синів Аммона, і буде Господеві, і принесу його в цілопалення. **32.** І перейшов Єфта до синів Аммона воювати з ними, і передав їх Господь в його руки. **33.** І побив їх дуже великою шкодою від Ароїра і аж до приходу до Семоїта двадцять міст аж до виноградників Авела, і посоромлені були сини Аммона перед лицем ізраїльських синів. **34.** І прийшов Єфта до Массифи до своєї хати, і ось його дочка виходила йому на зустріч з тимпанами і хорами, і вона його улюблена одиначка, і немає в нього сина чи дочки тільки вона. **35.** І сталося коли він побачив її, і роздер свою одіж і сказав: Горе, дочко моя, в дорозі ти мені стала, поганим стало це в моїх очах, я ж відкрив мої уста про тебе до Господа і не зможу відвернути. **36.** І сказала до нього: Батьку мій, якщо про мене відкрив ти свої уста до Господа, чини зі мною, так як вийшло з твоїх уст, томущо тобі вчинив Господь пімсту над твоїми ворогами над синами Аммона. **37.** І сказала до свого батька: І вчини мені це слово: дай мені два місяці, і піду і вийду на гори і оплачу моє дівоцтво, і я і мої дружки. **38.** І сказав: Іди. І відіслав її на два місяці. І пішла вона і її дружки, і оплакала своє дівоцтво на горах. **39.** І сталося після закінчення двох місяців і повернулася до свого батька, і виповнив Єфта свою молитву, якою помолився, вона і не пізнала мужа. І сталося заповіддю в Ізраїлі, **40.** з днів до днів ішли ізраїльські дочки оплакувати дочку Єфти Галаадіта чотири дні в році.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса